

mellem det danske Samfund og Udlandets Markeder. Det er et godt og sundt Samarbejde mellem alle disse Faktorer, som betinger et godt Resultat. Nu skal jeg selvfølgelig ikke ved denne Lejlighed komme ind paa at belyse Forholdene mellem alle disse forskellige Faktorer, men skal indskrænke mig til, saa vidt det er gørligt i det, jeg ønsker at faa sagt, blot at berøre de forskellige Punkter.

Det gode Samarbejde mellem Regeringen og Rigsdagen lader sig sikkert let etablere; det er jo paa Forhaand givet mellem Regeringen og Rigsdagens Flertal. Nu kunde jeg tænke mig, at en Del af dette høje Tings Medlemmer vil sige: Mon? Men jeg kan berolige de ærede Medlemmer, der tvivler herom, ved at sige, at dette gode Samarbejde er givet, thi der staar et betydeligt Flertal af det danske Vælgerkorps, som kræver dette Samarbejde ubrødelig gennemført. Derfor tvivler jeg ikke om, at dette Samarbejde ogsaa i fuldt Maal vil vise sig at komme til Stede. Det er jo allerede gennemført paa forskellige Omraader. Jeg vil dog indrømme, at naar ærede Medlemmer fra forskellige Partier i dette høje Ting har tvivlet derom, kunde de maaske have nogen Grund dertil, idet det jo viste sig, at det Samarbejde, der var etableret ved Landstingsvalget, førte til et trist Resultat. Jeg for min Part vil sige herom, uden at komme dybere ind paa denne Sag, at dette Resultat gjorde mig ondt, men det skræmmer mig ikke. Thi hvad var det, der i Virkeligheden skete? Det var det, at der under de Forhandlinger, der fandt Sted, var repræsenteret en Del Ubehændighed og daarlig Regnekunst iblandt dem, der forhandlede om denne Sag. Tillige var der en umaadelig Uforstaaenhed i denne Sag fra Erhvervs-partiets Side, som jeg ikke skal komme dybere ind paa. Men, som sagt, selve det uheldige Resultat skræmmer mig ikke, og jeg tror heller ikke, det skræmmer andre. Det kan maaske have efterladt en vis Bitterhed i et eller andet Sind, sikkert mest i det Sind, hvis Indehaver begik de største Dumheder, men jeg tror, at denne Bitterhed vil fortabe sig ret hurtigt, vil fortabe sig under det alvorlige Arbejde, som vi nu kommer ind i, og hvor vi maa søge at støtte hinanden paa bedst mulig

Maade. Jeg kan selvfølgelig godt forstå, om Resultatet ved Landstingsvalget forvoldte Glæde i radikale og socialdemokratiske Hjerter, men jeg tror, at denne Glæde vil blive ret forbigaaende. Jeg misunder ikke de Radikale den Balsam paa deres Saar, som de ved dette Valg opnaaede, de kunde saa sandelig trænge til Balsam efter den ublide Medfart, som dette Parti har faaet i Aarets Løb, men jeg maa dog bede det ærede Parti huske paa, at denne Balsam var en Gave, selv om den var ufrivillig, og derfor maa den sikkert ogsaa modtages med en vis Beherskelse.

Jeg haaber altsaa paa et godt Samarbejde her paa Rigsdagen. Jeg betragter det, som sagt, sikkert etableret mellem Venstre og os, og jeg føler mig forvisset om, at Erhvervspartiet i egen Interesse vil følge os. Jeg har haft nogle lignende gode Tanker om de Radikale, men jeg maa indrømme, at disse mine gode Tanker noget blev rokket ved at høre det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelser. Jeg har under Aarets mange Valgkampagner sporet en vis Udvikling hos de Radikale, jeg har sporet, hvorledes de Radikale forsøgte at nærme sig Venstre, forsøgte at løsrive sig af det Favntag, hvori de havde befundet sig med Socialdemokratiet, men den Tale, som det ærede Medlem Hr. Rode holdt forleden, giver mig Anledning til i nogen Grad at tvivle om, at de Radikale ønsker at nærme sig Partiet Venstre. Jeg fik det Indtryk, at det ærede Medlem, der talte paa det radikale Partis Vegne (Rode), har haft en Drøm eller en Aabenbaring, hvad man nu vil kalde det, hvor han har set Venstres store Fører forsvinde ud i Taagen og Venstres Tropper staa raadville tilbage uden Fører, og saa har han set sig selv dukke op som det Midtpunkt, hvorom alle disse Mænd skulde samle sig for at føre fremad paa ny Venstres gode, gamle Ideer. Det kan maaske have været meget behageligt for det ærede Medlem at vaagne op efter denne Drøm, men jeg tror ikke, Drømmen vil gaa i Opfyldelse, særlig naar man tager i Betragtning den overordentlige Bitterhed, hvormed det ærede Medlem behandlede Partiet Venstre i sin Tale forleden Dag. Nu ved jeg selvfølgelig ikke,